

РЕШЕНИЕ

№ 1656

гр. София, 06.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 41 СЪСТАВ, в публично заседание на девети ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: МАРИЯ ЕМ. МАЛОСЕЛСКА

при участието на секретаря ДИАНА К. ДИМИТРОВА
като разгледа докладваното от МАРИЯ ЕМ. МАЛОСЕЛСКА Гражданско дело № 20211110140941 по описа за 2021 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството по делото е образувано по искова молба, подадена от ., с която срещу . по реда на чл. 422, ал. 1 ГПК са предявени иски с правно основание чл. 79, ал. 1 ЗЗД, вр. чл. 98а, ал. 1 ЗЕ, вр. чл. 737з ТЗ и чл. 86, ал. 1 ЗЗД за сумите, за които по ч.гр.д. № 8980/2021 г. е издадена заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК, както следва: сумата от 1030,59 лева - главница, представляваща непогасени задължения за доставена и незаплатена електрическа енергия за периода м.11.2017 г. - м.12.2017 г. до обект с административен адрес: гр. София, ж.к. "Студентски град", . във връзка с договор за доставка на електрическа енергия от 16.05.2017 г., сключен между . /в несъстоятелност/ и ., ведно със законна лихва от 12.02.2021 г. до изплащане на вземането и лихва за забава в размер на 309,21 лева за периода от 14.01.2018 г. до 16.02.2021 г.

Ищецът твърди, че между ответника, като купувач, и . (в несъстоятелност), като продавач, е възникнало облигационно правоотношение въз основа на посочения договор, съгласно който продавачът продава на ответника активна нетна електрическа енергия и услугата „отговорност за балансиране". Излага, че за закупените и доставени количества електрическа енергия до обекта на клиента, както и допълнително начислените ДДС, акциз и такси "задължение към обществото", „мрежови достъп и пренос", той дължи договореното възнаграждение, посочено в съответната изпратена му фактура и изчислено на база количествата, отчетени съгласно средствата за измерване в точките на присъединяване. Поддържа, че през исковия период е доставена електрическа енергия на претендираната стойност, надлежно фактурирана и платима до 14- то число на месеца, следващ месеца на доставката. Поддържа, че ответникът не е заплатил дължимите суми по издадените фактури за м.11-12.2017 г., изпаднал е в забава, с оглед което дължи и мораторна лихва. Твърди, че е придобил претендираните вземания въз основа на Постановление за възлагане от 06.01.2021 г., постановено по т. д. № 3343/2017 г. по описа на СГС, VI-19 състав, влязло в законна сила на 29.01.2021 г., с което в негова полза са възложени вземанията на . (в несъстоятелност), произтичащи от доставка на електрическа енергия, продадени от синдика на проведен търг с тайно наддаване.

От общо претендираната сума в размер на 1030,59 лева в хода на исковото производство ищецът е уточнил, че дължимата сума за месец ноември 2017 г. е в размер на 976,84 лева, а за м. декември 2017 г. е в размер на 53,75 лева. Ищецът претендира и мораторната лихва върху посочените суми, както следва: сума в размер на 293,08 лева за периода 14.01.2018 г. – 16.02.2021 г. относно вземането за м. ноември 2017 г., и сума в размер на 16,13 лева за периода 14.01.2018 г. – 16.02.2021 г. относно вземането за м. декември 2017 г.

В срока по чл. 131, ал. 1 ГПК е подаден отговор на исковата молба, с който ответникът оспорва предявените искове като неоснователни при твърдения, че ищецът не е активно легитимиран да претендира процесните вземания. Поддържа, че постановлението не му е било съобщено и не следва да се счита обвързан от него. От представените по делото доказателства не се установявало ищецът да е титуляр на вземания към ответника. Оспорва извлечението от списък да има характеристиките на документ и да установява, че с представеното постановление са прехвърлени именно претендираните от ответника вземания. Оспорва да е извършена реална доставка на услуги и да се дължи цена за същите. Обръща внимание, че с чл. 11, ал. 7 от ОУ към договора клиентът изрично е уведомен за вписан в полза на "Уникредит Булбанк" АД особен залог върху всички вземания на търговеца. Акцентира, че в процесния договор не е посочен обект на доставка на електрическа енергия, с оглед което и не можело да се установи за кой обект е извършвана доставката. Оспорва да са му били изпращани фактури за периода. Поддържа, че праводателят на ищеца не е изпълнявал задълженията си по договорите с клиентите си от м. октомври 2017 г. насетне. Поддържа, че считано от 02.12.2017 г. ЕСО е отстранил . от пазара на ел.енергия, с оглед което и считано от тази дата, договорът с ответника е бил автоматично прекратен. За м. декември 2017 г. ответникът е купувал ел.енергия от ., в която връзка се представя фактура. Във връзка с претенцията за лихва за забава се позовава на разпоредбата на чл. 6 ЗМДИПОРНСПП.

Софийски районен съд, въз основа на съвкупен анализ на доказателствата по делото и съобразявайки становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

По делото е представено Определение от 02.12.2020 г. по т.д. № 3343/2017 г. на Софийски градски съд, Търговско отделение, VI-19 състав, с което съдът е разрешил на основание чл. 717, ал. 2 от ТЗ на синдика на ., да продаде по реда на чл. 717а – чл. 717е от ТЗ, съвкупност от вземания на . към клиенти в общ размер на 1 635 182,24 лева при посочена начална цена в размер на 26 653,47 лева.

Като писмено доказателство по делото е прието постановление за възлагане № 260000/06.01.2021 г. по гр. д. № 3343/2013 г. по описа на СГС, ТК, VI-19-ти състав, съгласно което на основание чл. 717з от ТЗ е възложено на . срещу продажна цена в размер на 26 700 лева имуществени права от масата на несъстоятелността на . /в несъстоятелност/, ЕИК ., а именно вземания на . към клиенти за доставена ел.енергия и допълнителни услуги в общ размер на 1 635 182, 24 лева съгласно опис, изготвен от синдика и пазарна оценка.

Представена по делото от ищеца е експертиза относно оценка на вземания на ., произтичащи от фактури за доставена ел.енергия и допълнителни услуги на клиенти, изготвена извън настоящото производство и не по реда на чл. 195 ГПК и сл. от инж. Е. по възлагане на синдика на търговеца в несъстоятелност. В съдържанието на документа логически непоследователно е инкорпориран в табличен вид списък на вземания, като на л. 54 фигурира вземане в размер на 1030,59 лева към ответника, на обща стойност 1 744 411,80 лева. Съгласно заключението вземанията на ., произтичащи от фактури за доставена ел.енергия и други услуги на клиенти, възлиза на сумата от 28 434 лева.

От приетия по делото като писмено доказателство договор за продажба на

електрическа енергия, балансиране на краен клиент и предоставяне на комбинирани услуги № FE 17204401 от 16.05.2017 г., сключен между . /търговец/ и . /клиент/, се установява, че търговецът се задължава да продава и осигурява електрическа енергия, а клиентът да закупи и получи активна нетна електрическа енергия, измервана в точките за измерване, в срока и при условията уговорени в договора при цена за закупената и доставена електрическа енергия в размер на 0,078 лв./кВтч. Договорът е сключен за 12 месеца/11 месеца съгласно посочения в същото. В частта наименование на обект, абонатен № /ИТН/, адрес на обект е посочено „по приложена/и фактура/и“.

Видно от представено по делото уведомление, изпратено от пълномощник на „ЧЕЗ България“ ЕАД до ответника относно служебно заявление за прехвърляне на обект към доставчик от последна инстанция, е че считано от 00:00 часа на 02 декември 2017 г. . е бил отстранен от пазара като доставчик на ел.енергия, с оглед което „служебно е регистрирало обектите на . при Доставчика от последна инстанция „.

От страна на ответника в производството са представени и са приети като доказателства следните фактури:

- фактура № 0234521226/31.12.2017 г., издадена от „ЧЕЗ Електро България“ АД, с получател ., относно консумирана електрическа енергия за периода 02.12.2017 г. до 31.12.2017 г. за обект с кл. № 210014711184 с адрес: . на стойност 2 596,60 лева с ДДС;

- фактура № 0003168917/30.11.2017 г., издадена от „ЧЕЗ Разпределение България“ АД, с получател ответника относно разпределение на ел. енергия за периода 01.11.2017 г. до 30.11.2017 г. за обект с кл. № . с адрес: . на стойност 385,36 лева с ДДС за точка на измерване 32Z103000095640В, аб. № .;

- фактура № *****/06.12.2017 г., издадена от „ЧЕЗ Разпределение България“ АД, с получател ответника относно разпределение на електрическа енергия за периода 01.12.2017 г. до 01.12.2017 г. за обект с кл. № . с адрес: . на стойност 20,11 лева с ДДС за точка на измерване 32Z103000095640В, аб. № ..

По делото е постъпило писмо от ., с което са посочени данни за точките на доставка на електрическа енергия за обектите на ответника */в качеството му на клиент на електроразпределителното дружество/*, както и съдържащо информация относно отчетените количества електрическа енергия за периода м. ноември – м. декември 2017 г. при доставчик на електрическа енергия ., а именно, че за обект с № 32Z103000095640В за отчетен период 01.11.2017 г. – 30.11.2017 г., дата на фактура 30.11.2017 г. отчетено количество ел.енергия 6943 квтч., а за 01.12.2017 г., дата на фактура 06.12.2017 г. отчетено количество 382 квтч.

При така установената фактическа обстановка съдът достига до следните правни изводи:

За уважаване на предявените искове в тежест на ищеца е да докаже съществуването през исковия период на облигационно правоотношение по договор за продажба на електрическа енергия и балансиране на краен клиент от 16.05.2017 г. между ответника и . (в несъстоятелност); реална доставка през процесния период на електрическа енергия на ответника на претендираната стойност; изпълнение на задълженията на доставчика съгласно приложимите към договора ОУ в това число и че след края на всеки месец, включен в периода е издал фактура, изискуемост на вземането; изпадането на ответника в забава; размера на обезщетението за забава, придобиване на вземанията от ищеца чрез възлагане в производството по несъстоятелност на продавача на електрическа енергия.

Съгласно чл. 717з, ал. 1 и 2 ТЗ, когато лицето, обявено за купувач, внесе своевременно дължимата сума, съдът с постановление му възлага вещта или правото в деня, следващ деня на плащането. От датата на издаване на постановлението за възлагане купувачът придобива всички права, които длъжникът е имал върху имущественото право. Правата, които трети лица са придобили върху имущественото право, не могат да бъдат противопоставени на купувача, ако тези права не могат да се

противопоставят на длъжника. Доколкото постановлението за възлагане на вземане има сходен ефект на този по чл. 510 ГПК /възлагането на вземането за събиране/, т. нар. принудителна цесия, то ответникът може да черпи права срещу цесионера, каквито е имал срещу цедента - арг. чл. 99 ЗЗД. От друга страна, одобреният от съда по несъстоятелност списък на приетите вземания не формира сила на пресъдено нещо, а има характера на частен документ и се цени от искивия съд по вътрешно убеждение с оглед всички обстоятелства по делото. Ето защо ищецът, който е придобил вземане от такъв списък по реда на чл. 717з ТЗ, следва на общо основание да докаже пред искивия съд при условията на пълно и главно доказване, че това вземане касае именно доставена от праводателя на ищеца на ответника ел. енергия за искивия период 01.11.2017г. - 01.12.2017г.

Въз основа на доказателствата по делото съдът приема, че е установен фактът на сключване на комбиниран договор за продажба на електрическа енергия и балансиране на краен клиент № FE 1720426 от 16.05.2017г. между ответника и „Фючър Енерджи“ ЕООД с предмет продажба на ел. енергия. Не се установява от съдържанието на договора за кой обект договорът е бил сключен и че същият се отнася за сочения в исковата молба обект на адрес: гр.София, ж.к. "Студентски град", .. Дори да се приеме, с оглед съдържанието на приетите като писмени доказателства по делото отговори от електроразпределителните дружества, че ответникът е притежавал само един обект и той съвпада с посочената точка на достъп съгласно отговора на „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД, съдът намира, че по делото не е доказано по безспорен начин възникването на процесното вземане.

За установяване на доставката на ел. енергия е прието като доказателство единствено и само същото писмо от ., към което е приложена справка в табличен вид. Посочената справка е частен свидетелстващ документ и не установява, че посоченият в нея обект съответства на процесния имот, че количеството ел.енергия е било доставено от ., каква е цената на доставената ел. енергия, какви други услуги са били доставени, каква е тяхната стойност и т.н. По делото не са представени други доказателства за извършената доставка, не са представени и издадени от . фактури, макар съдът да е дал изрични указания на ищеца в тази насока. Ето защо и съдът приема, че по делото недоказани са твърденията на ищеца, че именно праводателят му е доставил ел.енергия и други услуги на ответника на претендираната стойност и е издал фактури за същите за процесния период. Следва да бъде посочено, че размерът не може да бъде и изчислен от съда, вземайки предвид цената посочена в договора и посочените в справката кВтч, доколкото както е посочил ищецът, се касае за многокомпонентно образуване на цена на ел. енергия, т.е. че в същата са включени и други компонентни, за чиито параметри ищецът не е ангажирал доказателства.

Отделно от горното, съдът следва да посочи, че от представените по делото доказателства не се установява ищецът да е придобил от търговеца в несъстоятелност вземането, за което е предявил главния иск. Представената по делото пазарна оценка на вземанията на . съдът не приема за годно доказателствено средство. Няма данни същата да съставлява посоченият в диспозитива на съдебното постановление от 06.01.2021 г. по т.д. № 3343/2017 г. по описа на СГС опис на вземанията, изготвен от синдика и пазарна оценка. Ищецът е представил в производството частна експертиза, в чието съдържание обсъжданата пазарна оценка е инкорпорирана, т.е. същата е част от експертиза, която не може да служи като годно доказателствено средство в настоящото производство, доколкото изготвянето ѝ не е възложено по реда на чл. 195 и сл. ГПК. По изложените съображения съдът не може да приеме, че представената „пазарна оценка“ представлява опис на възложените в полза на ищеца вземания с постановление за възлагане № 260000/06.01.2021 г., постановено по гр. д. № 3343/2017 г. по описа на СГС, ТО, VI-19 състав. Ето защо и недоказано се явява и придобиването на твърдяното вземане от страна на ищеца по силата на съдебното постановление от 06.01.2021 г., с оглед което и при изричното оспорване на това обстоятелство от ответника, искът е

недоказан и подлежи на отхвърляне дори само с оглед неустановяване на настъпило правоприемство.

Предвид изложеното, съдът намира, че по делото не е установено наличието на вземане в полза на . към ответника нито по основание, нито по размер. В производството не бе установено надлежно придобиване на процесните главни вземания, нито пък реалната доставка на ел.енергия и други услуги от страна на ., техният обем и стойност. Както главният иск, така и обусловеният от него акцесорен иск, следва да бъдат отхвърлени като неоснователни.

Относно разноските:

При този изход на спора, право на разноски има само ответникът, но същият не претендира такива.

Мотивиран от изложеното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявените по реда на чл. 422, ал. 1 ГПК от ., ЕИК: 206303789, със седалище и адрес на управление: ., искове с правно основание чл. 79, ал. 1 ЗЗД, вр. чл. 98а, ал. 1 ЗЕ, вр. чл. 737з ТЗ и чл. 86, ал. 1 ЗЗД против ., ЕИК ., със седалище и адрес на управление гр. София, ., за признаване за установено съществуването на вземания за сумата от **1030,59 лева**, представляваща непогасени задължения за доставена електрическа енергия за периода м.11.2017 г. - м.12.2017 г. до обект с административен адрес: гр.София, ж.к. "Студентски град", . по договор за доставка на електрическа енергия от 16.05.2017 г., сключен между . /в несъстоятелност/ и ., вземанията по който са възложени на . с Постановление за възлагане № 260000 от 06.01.2021 г., постановено по т. д. № 3343/2017 г. по описа на СГС, ТК, VI-19-ти състав, както и мораторна лихва в размер на **309,21 лева** за периода от 14.01.2018 г. до 16.02.2021 г., за които е издадена заповед за изпълнение на парично задължение по чл.410 ГПК от 18.02.2021 г. по ч.гр.д. № 8980/2021 г. по описа на СРС, I ГО, 41 състав.

Решението може да бъде обжалвано с въззивна жалба, подадена до Софийски градски съд чрез Софийски районен съд в двуседмичен срок от връчване на препис на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____